

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 13 grudnia 2013 r.

w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 8667)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/764/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie Rady 2001/89/WE ⁽³⁾ wprowadzono minimalne unijne środki zwalczania klasycznego pomoru świń, w tym środki, które należy podjąć w przypadku pojawienia się ogniska tej choroby. Środki te obejmują sporządzone przez państwa członkowskie plany zwalczania klasycznego pomoru świń w populacji zdziczałych świń i szczepień interwencyjnych zdziczałych świń w określonych warunkach.
- (2) Środki przewidziane w dyrektywie 2001/89/WE zostały wdrożone decyzją Komisji 2008/855/WE ⁽⁴⁾, która została przyjęta w związku z pojawieniem się klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich. W decyzji tej ustanowiono środki kontroli choroby dotyczące klasycznego pomoru świń na obszarach należących do tych państw członkowskich, na których choroba ta występuje u zdziczałych świń, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się choroby na inne obszary Unii. W załączniku do tej decyzji wyszczególniono państwa członkowskie lub ich obszary, których dotyczą wspomniane środki.
- (3) Decyzja 2008/855/WE była kilkakrotnie zmieniana w związku z rozwojem sytuacji epidemiologicznej

klasycznego pomoru świń w Unii. W ostatnich latach sytuacja epidemiologiczna tej choroby znacznie się w Unii poprawiła i obecnie można wskazać jedynie kilka obszarów, które borykają się z określonymi problemami związanymi z konkretnymi, najczęstszymi ryzykami związanymi z klasycznym pomorem świń.

- (4) Ujęcie w jednym wykazie obszarów w państwach członkowskich, na których sytuacja epidemiologiczna klasycznego pomoru świń w gospodarstwach utrzymujących świnie jest ogólnie korzystna, jest odpowiednim rozwiązaniem. Również sytuacja w populacji dzikich świń ulega poprawie.
- (5) Ze względu na ryzyko należy co do zasady zabronić przemieszczania żywych świń i nasienia, komórek jajowych oraz zarodków świń z wymienionych obszarów, jako że przemieszczanie żywych świń i nasienia, komórek jajowych oraz zarodków świń z zakażonych obszarów lub z obszarów o niepewnej sytuacji epidemiologicznej stwarza większe ryzyko niż przemieszczanie świeżej wieprzowiny oraz wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z mięsa wieprzowego lub je zawierających. Należy jednak określić warunki, których wypełnienie umożliwiłoby – na zasadzie odstępstwa – wysyłkę żywych świń do rzeźni lub gospodarstw położonych poza wymienionymi obszarami na terenie tego samego państwa członkowskiego.
- (6) Dodatkowo – w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się klasycznego pomoru świń na inne obszary Unii – należy zapewnić, aby wysyłka świeżej wieprzowiny oraz wyrobów mięsnych i produktów mięsnych, które składają się z wieprzowiny pochodzącej z gospodarstw położonych na wymienionych obszarach lub które zawierają taką wieprzowinę, podlegała określonym warunkom. W szczególności wieprzowina, wyroby mięsne i produkty mięsne, których nie uzyskano ze świń trzymanych w gospodarstwach spełniających określone dodatkowe warunki dotyczące zapobiegania klasycznemu pomorowi świń ani nie poddano obróbce eliminującej ryzyko klasycznego pomoru świń zgodnie z art. 4 dyrektywy Rady 2002/99/WE ⁽⁵⁾, powinny być uzyskiwane, poddawane obróbce, transportowane oraz składowane w odrębnym miejscu lub różnym czasie niż produkty, które nie spełniają tych samych warunków, oraz być specjalnie oznakowane w sposób, którego nie można

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz.U. L 316 z 1.12.2001, s. 5).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2008/855/WE z dnia 3 października 2008 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 302 z 13.11.2008, s. 19).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiająca przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11).

pomylić ze znakiem identyfikacyjnym określonym w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ oraz ze znakiem jakości zdrowotnej dla świeżej wieprzowiny określonym w rozporządzeniu (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.

- (7) Zgodnie z art. 5 dyrektywy 2002/99/WE należy również określić pewne wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych przy wysyłce wieprzowiny, a także wyrobów mięsnych i produktów mięsnych, które zawierają wieprzowinę pochodzącą z gospodarstw położonych na wymienionych obszarach lub które składają się z takiej wieprzowiny i które poddano obróbce zgodnie z wymogami art. 4 dyrektywy 2002/99/WE.
- (8) Decyzja 2008/855/WE była kilkakrotnie zmieniana. Należy zatem uchylić tę decyzję i zastąpić ją niniejszą decyzją.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsza decyzja ustanawia określone środki kontroli klasycznego pomoru świń, które mają być stosowane w państwach członkowskich lub na stanowiących ich część obszarach, określonych w załączniku („przedmiotowe państwa członkowskie”).

Niniejszą decyzję stosuje się bez uszczerbku dla planów zwalczania klasycznego pomoru świń oraz planów szczepień interwencyjnych przeciw tej chorobie zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z dyrektywą 2001/89/WE.

Artykuł 2

Zakaz wysyłki żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku do pozostałych państw członkowskich

1. Przedmiotowe państwo członkowskie dopilnowuje, aby żywe świny z obszarów wymienionych w załączniku nie były wysyłane do pozostałych państw członkowskich lub do pozostałych obszarów leżących na terytorium tego państwa członkowskiego, nieujętych w załączniku.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 przedmiotowe państwo członkowskie może udzielić zezwolenia na wysyłkę żywych świń z gospodarstw położonych w obrębie obszarów wymienionych w załączniku na inne obszary leżące na terytorium

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206).

tegoż państwa członkowskiego, o ile ogólna sytuacja epidemiologiczna klasycznego pomoru świń na obszarach wymienionych w załączniku jest korzystna i:

- a) świny są przemieszczane bezpośrednio do rzeźni w celu natychmiastowego uboju; lub
- b) świny były trzymane w gospodarstwach spełniających warunki określone w art. 4 lit. a).

Artykuł 3

Zakaz wysyłki nasienia, komórek jajowych i zarodków świń z obszarów wymienionych w załączniku do pozostałych państw członkowskich

Przedmiotowe państwa członkowskie dopilnowują, aby z ich terytorium nie wysyłano do pozostałych państw członkowskich przesyłek zawierających:

- a) nasienie świń, chyba że nasienie to pochodzi od świń trzymanyh w punkcie pobierania nasienia, o którym mowa w art. 3 lit. a) dyrektywy Rady 90/429/EWG ⁽³⁾ i który jest położony poza obszarami wymienionymi w załączniku do niniejszej decyzji;
- b) komórki jajowe i zarodki świń, chyba że te komórki jajowe i zarodki pochodzą od świń trzymanyh w gospodarstwach położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku.

Artykuł 4

Wysyłka świeżej wieprzowiny i niektórych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych z obszarów wymienionych w załączniku

Przedmiotowe państwa członkowskie dopilnowują, aby przesyłki świeżej wieprzowiny oraz wyrobów mięsnych i produktów mięsnych, które składają się z wieprzowiny pochodzącej z gospodarstw położonych na obszarach wymienionych w załączniku lub które zawierają taką wieprzowinę, były wysyłane do innych państw członkowskich, tylko jeżeli:

- a) przedmiotowe świny trzymano w gospodarstwach:
- w których przez ostatnie 12 miesięcy nie odnotowano dowodów na obecność klasycznego pomoru świń i które znajdują się poza okręgami zapowietrzonymi lub okręgami zagrożonymi, ustanowionymi zgodnie z dyrektywą 2001/89/WE,
 - w których świny przebywały przez przynajmniej 90 dni i do których przez okres 30 dni bezpośrednio poprzedzających wysyłkę do rzeźni nie wprowadzono żadnych żywych świń,

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym nasieniem trzody chlewnej oraz w przywozie (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 62).

- które realizują program bezpieczeństwa biologicznego zatwierdzony przez właściwy organ,
- które przynajmniej dwa razy w roku poddawane są kontroli przeprowadzanej przez właściwe organy, która musi:
 - (i) być zgodna z wytycznymi określonymi w rozdziale III załącznika do decyzji 2002/106/WE ⁽¹⁾;
 - (ii) obejmować badanie kliniczne zgodne z procedurami kontroli i procedurami pobierania próbek określonymi w rozdziale IV część A załącznika do decyzji 2002/106/WE;
 - (iii) badać skuteczność zastosowania środków określonych w art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie oraz tiret od czwartego do siódmego dyrektywy 2001/89/WE, oraz
- które podlegają planowi nadzoru klasycznego pomoru świń wdrożonemu przez właściwy organ zgodnie z procedurami pobierania próbek ustanowionymi w rozdziale IV część F pkt 2 załącznika do decyzji Komisji 2002/106/WE oraz badaniu laboratoryjnemu z wynikiem ujemnym, przeprowadzonemu co najmniej trzy miesiące przed przemieszczeniem do rzeźni, lub
- które podlegają planowi nadzoru klasycznego pomoru świń wdrożonemu przez właściwy organ zgodnie z procedurami pobierania próbek ustanowionymi w rozdziale IV część F pkt 2 załącznika do decyzji Komisji 2002/106/WE oraz badaniu laboratoryjnemu z wynikiem ujemnym, przeprowadzonemu co najmniej rok przed przemieszczeniem do rzeźni, przy czym przed wydaniem zezwolenia na wysyłkę świń do rzeźni urzędu lekarz weterynarii przeprowadził badanie kliniczne w kierunku klasycznego pomoru świń zgodnie z procedurami kontroli i procedurami pobierania próbek ustanowionymi w rozdziale IV część D pkt 1 i 3 załącznika do decyzji Komisji 2002/106/WE;

albo

- b) przedmiotowa wieprzowina oraz przedmiotowe wyroby mięsne i produkty mięsne:
 - są produkowane i przetwarzane zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/99/WE,
 - podlegają certyfikacji weterynaryjnej zgodnie z art. 5 dyrektywy 2002/99/WE,
 - są zaopatrzone we właściwe, wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym świadectwo zdrowia, o którym

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2002/106/WE z dnia 1 lutego 2002 r. zatwierdzająca Podręcznik diagnostyczny ustanawiający procedury diagnostyczne, metody pobierania próbek oraz kryteria oceny wyników badań laboratoryjnych w celu potwierdzenia klasycznego pomoru świń (Dz.U. L 39 z 9.2.2002, s. 71).

mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 599/2004 ⁽²⁾ i do którego części II dodaje się, co następuje:

„Wyrób spełnia wymogi decyzji wykonawczej Komisji 2013/764/UE z dnia 13 grudnia 2013 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich.”

Artykuł 5

Specjalne znaki jakości zdrowotnej i wymogi w zakresie wydawania świadectw dla świeżego mięsa oraz wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z wieprzowiny innej niż wymieniona w art. 4 lub zawierających taką wieprzowinę

Przedmiotowe państwa członkowskie dopilnowują, aby świeże mięso oraz wyroby i produkty mięsne składające się z wieprzowiny innej niż wymieniona w art. 4 lub zawierające taką wieprzowinę były oznaczone specjalnym znakiem jakości zdrowotnej, który nie może być owalny i którego nie można pomylić:

- a) ze znakiem identyfikacyjnym dla wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z wieprzowiny lub ją zawierających, określonym w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, oraz
- b) ze znakiem jakości zdrowotnej dla świeżej wieprzowiny określonym w rozdziale III sekcja I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

Artykuł 6

Wymogi dotyczące gospodarstw i pojazdów transportowych na obszarach wymienionych w załączniku

Przedmiotowe państwa członkowskie dopilnowują, aby:

- a) przepisy art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie oraz tiret od czwartego do siódmego dyrektywy 2001/89/WE były stosowane w gospodarstwach utrzymujących świnie, położonych w obrębie obszarów wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji;
- b) pojazdy, których użyto do transportu świń trzymanyh w gospodarstwach położonych w obrębie obszarów wymienionych w załączniku, były po każdej operacji natychmiast czyszczone i dezynfekowane oraz aby przewoźnik przedstawiał dowód takiego czyszczenia i takiej dezynfekcji.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) 599/2004 z dnia 30 marca 2004 r. dotyczące przyjęcia zharmonizowanego wzoru świadectwa i sprawozdania z kontroli związanych z wewnątrzspółnotowym handlem zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 94 z 31.3.2004, s. 44).

*Artykuł 7***Wymogi informacyjne wobec przedmiotowych państw członkowskich**

Przedmiotowe państwa członkowskie informują Komisję i inne państwa członkowskie, na forum Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, o wynikach nadzoru nad klasycznym pomorem świń przeprowadzonego na obszarach wymienionych w załączniku, jak przewidziano w planach zwalczania klasycznego pomoru świń lub w planach szczepień interwencyjnych przeciw tej chorobie zatwierdzonych przez Komisję, o których mowa w art. 1 akapit drugi.

*Artykuł 8***Zgodność**

Państwa członkowskie zmieniają środki stosowane w handlu, tak aby były one zgodne z niniejszą decyzją, i niezwłocznie w odpowiedni sposób publikują informację o przyjętych środkach.

Państwa członkowskie informują o tym niezwłocznie Komisję.

*Artykuł 9***Uchylenie**

Decyzja 2008/855/WE traci moc.

*Artykuł 10***Zastosowanie**

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2017 r.

*Artykuł 11***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. Bułgaria

Całe terytorium Bułgarii.

2. Chorwacja

Terytorium komitatów karłowackiego, sisacko-moslawińskiego, brodzko-posawskiego i vukowarsko-srijemskiego.

3. Łotwa

W powiecie Alūksnes – gminy Pededzes i Liepnas.

W powiecie Rēzeknes – gminy Pušas, Mākoņkalna i Kaunatas.

W powiecie Daugavpils – gminy Dubnas, Višķu, Ambeļu, Biķernieku, Maļinovas, Naujenes, Tabores, Vecsalienas, Salienas, Skrudalienas, Demenes i Laucesas.

W powiecie Balvu – gminy Vīksnas, Kubuļu, Balvu, Bērzkalnes, Lazdulejas, Briežuciema, Vectilžas, Tilžas, Krišjāņu i Bērzpils.

W powiecie Rugāju – gminy Rugāju i Lazdukalna. W powiecie Viļakas – gminy Žiguru, Vecumu, Kupravas, Susāju, Medņevas i Šķilbēnu.

W powiecie Baltinavas – gmina Baltinavas.

W powiecie Kārsavas – gminy Salnavas, Malnavas, Goliševas, Mērdzenes i Mežvidu. W powiecie Ciblas – gminy Pušmucovas, Līdumnieku, Ciblas, Zvirgzdenes i Blontu.

W powiecie Ludzas – gminy Ņukšu, Briģu, Isnaudas, Nirzas, Pildas, Rundēnu i Istras.

W powiecie Zilupes – gminy Zaļesjes, Lauderu i Pasienes.

W powiecie Dagdas – gminy Andzeļu, Ezernieku, Šķaunes, Svāriņu, Bērziņu, Ķepovas, Asūnes, Dagdas, Konstantinovas i Andrupenes.

W powiecie Aglonas – gminy Kastuļinas, Grāveru, Šķeltovas i Aglonas.

W powiecie Krāslavas – gminy Aulejas, Kombuļu, Skaistas, Robežnieku, Indras, Piedrujas, Kalniešu, Krāslavas, Kaplavas, Ūdrīšu i Izvaltas.

4. Rumunia

Całe terytorium Rumunii.
